

TEZAUUR LITURGIC
14 SEPTEMBRIE
SF.NICHIFOR DE LA HIOS

PARACLISUL
SFINTEI CRUCI

ATENA, 2020

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΙΜΙΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ

Ποίημα ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ

Μετά τον, Ευλογητόν, το, Κύριε εισάκουσον
Είτα το, Θεός Κύριος και το Τροπάριον Ἦχος Δ'
Ο υψωθείς εν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ ζωηφόρῳ νῦν Σταυρῷ προσπελάσωμεν, οἱ μακρυνθέντες
τοῖς κακοῖς και προσπαύσωμεν, ἐν επιστροφῷ λέγοντες
καρδία πιστῶς· πρόφθασον, βοήθησον, ὁ Σταυρός του
Κυρίου, φάνηθι λυτρούμενος ἐκ παντοίων κινδύνων· μη
εποφθῶμεν ἀπρακτα ζητεῖν· την σην γάρ σκέπην βεβαίαν
ελπίζομεν.

Δόξα και νῦν.

Ου δυνησόμεθα Σταυρέ του Κυρίου, τα σα θαυμάσια
υμνεῖν οἱ κατάκριτοι. Εἴ μη γαρ σοι παρείχες τα
δωρήματα, τις ἡμῖν την ἴασιν των του σώματος νόσων; τις
δε και την κάθαρσιν των ψυχῶν αν εδίδου; οὐκ
ἀπόμακρυνθῶμεν πάποτε ἐκ σου· συ γαρ σκέπεις πάντας
θνητούς ἐκ παντοίων κακῶν.

Εἶτα ο Ν' και ο Κανών.

Ὠδή Α'. Ἦχος Πλ. Δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας

Στίχος. Σταυρέ του Χριστοῦ σώσον ἡμὰς τη δυνάμει σου.

Σταυρέ σκήπτρον ἅγιον και σεπτόν, τους εν ευλαβεία, προσκυνώντας την ιερὰν, σκέπην σου ατρώτους ἀπό βλάβης, και πειρασμῶν και κινδύνων διάσωσον.

Σταυρέ σκήπτρον ἅγιον του Χριστοῦ, τους σε προσκυνώντας καταξίωσον εσαεί, τῷ Κτίσει Θεῷ καθυπακούειν, και υπ' αὐτοῦ βασιλεύεσθαι ποιήσον.

Σταυρέ ἡ βοήθεια των πιστῶν, δίδου βοήθειαν τοῖς υμνοῦσι το ιερόν, κράτος σου και αἶρειν τα βραβεῖα, κατὰ παθῶν ψυχοφθῶρων ενίσχυσον.

Θεοτοκίον,

Σταυρόν καθορώσα Ἀγνή ἀμνάς, του ἀγνῶς τεχθέντος ἐξ αὐτῆς, οὔτος νῦν ἐστί, πιστῶν σωτηρία ἀνεβόα, και κραταιὰ προστασίαν και στήριγμα.

Ὠδή Γ'. Ουρανιας ἀψίδος.

Ὁ Σταυρός του Δεσπότου, χαίρει νεκρῶν ἐγερσις, χαίρει ἀσθενούντων ἡ ῥῶσις, χαίρει ἀντίληψις' τους προσκυνούντάς σε, φύλαττε φρούρει και σκέπε, ἐκ των ὀρωμένων τε, και ἀοράτων ἐχθρῶν.

Ο Σταυρός του Κυρίου, χείρε Πιστών καύχημα, χείρε κραταιά προστασία, χείρε παράκλησις' τους προσκυνούντάς σε, εκ περιστάσεως ρύσαι, και δεινής κακώσεως και πάσης θλίψεως.

Ο Σταυρός του Κυρίου, χείρε στερρόν έρρεισμα, χείρε των υμνούντων σε φύλαξ, χείρε προπύργιον' τους προσκυνούντάς σε εκ των του βίου σκανδάλων, ρύσαι και διάσωσον θεία δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Ο Σταυρός του Υιού σου, παρθενικόν καύχημα, πάσι σου τον Τόκον υμνούσι, δύναμις πέφυκεν, ου η προσκύνησις και το προς σε καταφεύγειν, πάθη θεραπεύουσι ψυχής και σώματος.

Ωδή Δ'. Εισακήκοα Κύριε...

Ο Σταυρός ο Πανάγιος, πάσι τοις υμνούσι αυτόν την ίασιν, και παισιμάτων απολύτρωσιν, εμφανώς οράται χαριζόμενος.

Των αμέτρων παισιμάτων μου, ρουν τον θολερώτατον αποξηράνον, ο βαστάσας τον ξηράναντα, αθεΐας ύλην, Σταυρέ Τίμιε.

Αμαρτίας συμπέφυρμαι, και εκ τούτων ήλθον εις αλλεπάλληλον, αρρωστιαν' όθεν κράζω σοι, άμφω τας Ιάσεις, Σταυρέ δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Οι Σταυρόν και την Άκραντον, έχοντες ελπίδα ούκ αισχυνθήσονται' η πρεσβεία γαρ και δύναμις, της Μητρός και σκήπτρου σφόδρα δύνανται.

Ωδή Ε'. Φώτισον ημάς.

Γλύκανον ημών, την πικριαν των θλίψεων, Σταυρέ Κυρίου, ο πάλαι της μερράς, πικρών υδάτων την πικριαν Ιασάμενος.

Σκέπασον ημάς, τη δυνάμει σου πανάγιε, Σταυρέ Κυρίου, εν σοι γαρ του Πατρός, Ισχύς επήρθη, το σον κράτος ενισχύουσα.

Κούφισον ημών, άπαν άλγος τε και κάκωσιν, και σκυθρωπότητα εκ των καρδιών, Σταυρέ Κυρίου' δέδοται σοι γαρ το δύνασθαι.

Θεοτοκίον.

Έχομεν Πιστοί, προστασίαν προς τον Κύριον, την Παναγίαν Παρθένον και τον Σταυρόν, ών καταπλήττει και τους δαίμονες η δύναμις.

Ωδή ΣΤ'. Την δέησιν εκχεώ.

Το όπλον των βασιλέων υμνώ σε, την στολήν των Ιερέων υψώ σε, Χριστιανών την ελπίδα απάντων, υμνολογώ σε Σταυρέ Παμμακάριστε, το καύχημα καμού ον σε, όπλον ως μέγα αμπέχομαι.

Σε σκέπην Χριστιανοί γινώσκωμεν, και καυχώμεθα εν σοι Εύλον θειον' εις πάντα γαρ σε ευρίσκομεν κράτος, και παντελή σωτηρίαν και σύμμαχον, την χάριν όθεν και ημίν, τοις υμνούσί σε πόθω κατάπεμψον.

Ο Κύριος ισχυρόν ημίν τείχος, και προστάτην και φρουρόν σε παρέσχε, και γαρ εν σοι εναντία δυνάμεις, εξηφανίσθησαν σθένει του κράτους σου. Ως έχεις ούν πάσαν ισχύν, ασθενούντας ημάς ισχύν ένδυσον.

Θεοτοκίον.

Σωτηράς μου επιγράφομαι πόθω, τους τον Κτίστην μου σαρκί δεξαμένους, την μέν Αγνήν, ως ζωήν αφθαρτούσαν' τον δε Σταυρόν, ως νεκρών ζωοπάροχον. Νεκρώσει ούν ζωοποιώ, ο Σταυρός και η Κόρη ζώσατε.

Διάσωσον Σταυρέ Κυρίου την ποιμήνην σου από βλάβης, ότι πάντες εν σοι καυχώμεθα, και γινώσκομεν την σκέπην σου, σωτηρίαν και κράτος.

Επίσκεψαι τη ση δυνάμει τους πίστει σε προσκυνούντας,
Τίμιε Σταυρέ, εξ εχθρών παντοίας κακώσεως, και δίωξον τας
αυτών περιστάσεις.

Κοντάκιον Ἦχος Β'.

Το ξύλον της ζωής και δύναμις υπέροπλος, ελπίς των
Πιστών και σκέπη και κραταίωμα, εκ ψυχής βοώμέν σοι,
Σταυρέ Κυρίου φύλαξ φάνηθι, και εκ σκανδάλων των του
πονηρού, προφθάσας ρύσαι ημάς τους υμνούντάς σε.

Και ευθύς το προκείμενον. Ἦχος Δ'.

Υψούτε Κύριον τον Θεόν ημών και προσκυνείτε τω
υποποδίω των ποδών αυτού, ότι Ἄγιος εστί.

Στίχος. Ο Κύριος εβασίλευσεν ευπρέπειαν ενεδύσατο.

Ευαγγέλιον. Εκ του κατά Ιωάννην.

Εἶπεν ο Κύριος. Ουδεις αναβέβηκεν εις τον ουρανόν, ειμή
ο εκ του ουρανού καταβάς, ο Υἱός του ανθρώπου, ο ὢν εν
τω ουρανῷ. Και καθώς Μωσῆς ὑψωσε τον ὄφιν εν τη
ερήμῳ, οὕτως υψωθήναι δεῖ τον Υἱόν του ανθρώπου, ἵνα
πας ο πιστεύων εις αυτόν μη ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν
αιώνιον. Οὕτω γαρ ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ὥστε τον
Υἱόν αυτού τον μονογενή ἔδωκεν, ἵνα πας ο πιστεύων εις
αυτόν μη ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αιώνιον. Ου γαρ

απέστειλεν ο Θεός τον Υιόν αυτού εις τον κόσμον, ίνα κρίνη τον κόσμον, άλλ' ίνα σωθή ο κόσμος δι' αυτού.

Δόξα.

Τη του Θείου Σταυρού σου δυνάμει ελεήμον, εξάλειψον τα πλήθη των εμών εγκλημάτων.

Και νύν.

Ταις της Θεοτόκου...

Στίχος. Ελεήμον, ελέησόν με ο Θεός... Και το παρόν Προσόμοιον.

Ήχος Πλ. Β'. Όλην αποθέμενοι.

Σταυρέ πανσεβάσμιε, ον περιέπουσι τάξεις, Αγγέλων γηθόμενοι' σήμερον ορώμενος θείω πνεύματι, δικαιοίς άπαντας, τους κλοπή βρώσεως, απωσθέντας και εις θάνατον, καθυποκύψαντας' όθεν σε καρδία και χείλεσι πιστώσ περιπτυσσόμενοι, τον αγιασμόν αρυόμεθα' υμνείτε, βοώντες, Χριστόν τον υπεράγαθον Θεόν, και το αυτού προσκυνήσωμεν θείον υποπόδιον.

Ωδή Ζ'. Οι εκ της Ιουδαίας...

Το κράτος του θανάτου, τεθανάτωται πάλαι της κρεμασθείσης ζωής, θανάτω ζωηφόρω, Σταυρέ εν σοι διό

σε, ικετεύω κραυγάζων σοι, των θανατούντων παθών, ρύσαι με νυν και σώσον.

Την βροτών σωτηρίαν, ο Σωτήρ ηβουλήθη εναπεργάσασθαι, εν ξύλω ζωηφόρω, διδούς τοις σωζομένοις, μελωδείν τα σωτήρια· χαίρε Σταυρέ του Χριστού, Πιστών απάντων σώστα.

Του ξύλου της κατάρας, οι τρυφήσαντες εύρον τας αφεσίμους εν σοι, εκτάσει ευλογίας χειρών των του Δεσπότου, διο πάντες σοι κράζομεν' την ευλογίαν Σταυρέ δίδου τοις σε τιμώνσι.

Θεοτοκίον.

Καυχώμαι την δυάδα, προβαλλόμενος πρέσβεις προς τον Σωτήρα Χριστόν, Μητέρα και το σκήπτρον· ιοχύει γαρ η Μητήρ, και το σκήπτρον, κρατύνει με, χαίρε το σκήπτρον Χριστού, χαίρε η Μητήρ τούτου.

Ωδή Η'. Τον Βασιλέα.

Τους προσκυνούντάς σε, ω Σταυρέ διατήρει, πειρασμών και κινδύνων ατρώτους· έχεις γαρ σην σκέπην φρουρούσαν πιστούς πάντας.

Τας αρρωστίας τας της σαρκός ιατρεύεις, και σπιλάδας
ψυχών εκκαθαίρεις. Ὅθεν σε υμνούμεν, Σταυρόν τον του
Κυρίου.

Τους τω σημείω σου εαυτούς σημειούντας, των παγίδων
λυτρούσαι του σκότους, Σταυρέ του Κυρίου δια του σου
σημείου.

Θεοτοκίον.

Του Βασιλέως των Ουρανών την Μητέρα, και Σταυρόν του
Σωτήρος εν πίστει, πάντες προσκυνούμεν, ὡσπερ κοινούς
προστάτας.

Ωδή Θ'. Κυρίως Θεοτόκον...

Ἦν φέρω σοι εκ πόθου, δέησιν Κυρίου, δέξαι Σταυρέ, και
την χάριν παράσχου πιστώς, σε προσκυνούντι εν πίστει και
μεγαλύνοντι.

Σημείον νικηφόρον, πάντες οίδασί σε, οι δια σου βραβεία
και νίκας αυτών, συν ευλαβεία λαβόντες, και μεγαλύνουσι.
Το χαίρε τούτο τέλος, του μικρού μου ὕμνου, του δια σου
νικηφόρου οφθέντος Σταυρού, δέξαι Χριστέ μου το χαίρε,
και δίδου μοι τα χαρμόσυνα.

Θεοτοκίον.

Ου θέλω σιωπήσαι τα της Θεοτόκου, και τον Σταυρόν μη κηρύττειν, ας σκέπει πιστούς· ου σιωπώ, αλλά λέγω, εί και εσίγησα.

Άξιόν εστιν ως αληθώς... Και τα παρόντα Μεγαλυνάρια.

Τον Σταυρόν τον τίμιον του Χριστού, σήμερον εκ πόθου προσκυνήσωμεν ευλαβώς, και εν κατανύξει βοήσωμεν συμφώνως, Σταυρέ ζωής το ξύλον πιστούς στερέωσον.

Πάντες προσκυνούμεν πανευλαβώς, και φόβω και πόθω, συν αγάπη τε και χαρά, τιμώντες υμνούμεν το πανάγιον ξύλον, χείλεσιν αναξίοις κατασπαζόμενοι.

Σκήπτρον αγιότατον του Χριστού, ζωηφόρον ξύλον, ιερών η καλλονή, Βασιλέων νίκος, στήριγμα ορθοδόξων, πάντας τους σε τιμώντας, Σταυρέ διάσωσον.

Άλαλα τα χείλη των ασεβών, των μη προσκυνούντων τον Σταυρόν τον ζωοποιόν, τον αγιασθέντα Αίματι τω πανσέπτω, Χριστού του ζωοδότου ον μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ως υπέρ την ψάμμον των θαλασσών, υπέρ αριθμόν τε των αστέρων του Ουρανού, μόνος αμαρτήσας και μόνος κατεκρίθην, ώ Δέσποινα του Κόσμου, σε με διάσωσον.

Τρισάγιον. Και το Τροπάριον Ἦχος Α'.

Σώσον, Κύριε, τον λαόν σου, και ευλόγησον την κληρονομίαν σου, νίκας τοις Βασιλεύσι κατά βαρβάρων δωρούμενος, και το σον φυλάττων δια του Σταυρού σου πολίτευμα.

Εν δε τω τέλει ψάλλεται το παρόν, ήχος Β'.

Ότε εκ του ξύλου σε νεκρόν.

Λάμπσον φώς απρόσιτον ημίν' έργον γαρ εσμέν των χειρών σου, πάντες Χριστέ Βασιλεύ' νίκη δε στεφάνωσον, τους σε υμνούντας πιστώς, κατ' εχθρών αοράτων τε, και ορατών άμα, τείχος και οχύρωμα, ισχύν και άσυλον, όλβον τον Σταυρόν σου πλουτούντας, Σώτερ, ο την άφθορον μήτραν, υποδύς αρρήτως της Θεόπαιδος.

